

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/92/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2624221313
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2624221313.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Šefčíkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Petra Kalatu, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. A., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, v konaní zastúpená opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa matky: B. A., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C. a otca: D. E., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXXX, XXX XX F. G., o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 6P/62/2024-94 zo dňa 11. februára 2025, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Vyššie špecifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloletú a výrokom II. nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil odkazom na ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“), ako aj ustanoveniami § 35, § 52, § 121 a § 157 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Svoje rozhodnutie súd vecne odôvodnil tým, že v konaní posudzoval návrh otca na zníženie výživného a preto skúmal, či v zmysle § 78 ods. 1 zákona o rodine došlo k takej zmene pomerov, ktorá by zníženie výživného opodstatňovala. Súd uviedol, že pre zmenu pôvodného rozhodnutia je nevyhnutné, aby zmena pomerov bola podstatného charakteru, pričom po vyhodnotení dokazovania dospel k záveru, že takáto zmena v tomto prípade nenastala. Súd konštatoval, že od posledného rozhodnutia nedošlo k zmene v odôvodnených potrebách maloletej A., ktorá je študentkou strednej odbornej školy a jej výdavky, spojené so štúdiom, osobnými potrebami a zdravotným stavom, sa neznížili. Súd sa následne zaoberal zmenou pomerov na strane otca. Zistil, že na jeho strane síce k zmene došlo (pracovná neschopnosť a následné priznanie invalidného dôchodku), avšak táto nebola taká zásadná a trvalá, aby odôvodnila zníženie výživného. Súd poukázal na to, že otec mal v čase predchádzajúceho rozhodnutia (rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 24P/12/2023-75 zo dňa 03.10.2023, ktorým bola schválená dohoda rodičov) príjem zo závislej činnosti vo výške približne 940 eur netto mesačne. Otec bol už počas tohto predchádzajúceho konania práceneschopný, a to od mesiaca august 2023, s prestávkami až do októbra 2024, s tým, že spätne od 02.05.2024 mu bol v októbri 2024 priznaný invalidný dôchodok vo výške 360,20 eur mesačne, a s tým, že jeho pracovný pomer sa skončil 21.10.2024, v súvislosti s čím mu bolo vyplatené odstupné a zároveň otcovi bola po ukončení pracovného pomeru priznaná podpora v nezamestnanosti. Súd prvej inštancie zohľadnil lekársku správu Kliniky ortopedie FN Trenčín z 20.01.2025, z ktorej vyplynulo, že liečba otcovho ochorenia (algoneurodystrofický syndróm) je síce zdĺhavá, ale predpokladá sa jeho návrat do pracovného procesu v rozmedzí 3 až 6 mesiacov. Pokiaľ

ide o pomery na strane matky, súd konštatoval, že nedošlo k žiadnej významnej zmene. Jej príjem z invalidného dôchodku vo výške 437,40 eur mesačne, ako aj jej náklady na domácnosť a starostlivosť o dcéru, zostali v zásade nezmenené. Po zhodnotení všetkých týchto skutočností v ich vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že nie je možné vyhovieť návrhu otca na zníženie výživného. Dôvodil tým, že na strane otca nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by zakladala dôvody pre rozhodnutie o znížení výživného, aj vzhľadom na poberanie nemocenského počas obdobia pracovnej neschopnosti, jednorazové odstupné pri skončení pracovného pomeru, následné poberanie dávky v nezamestnanosti a tiež s ohľadom na dočasný charakter jeho zdravotných problémov, nie je možné túto zmenu premietnuť do zníženia výživného na maloletú, ktorej odôvodnené potreby neklesli. Z týchto dôvodov súd návrh otca ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal otec odvolanie proti výroku I. v zákonnej lehote. V odvolaní uviedol, že s odôvodnením súdu prvej inštancie nesúhlasí a poukázal na skutočnosť, že jeho nárok na poberanie dávky v nezamestnanosti zanikne dňa 30.04.2025. Od 01.05.2025 tak bude jeho jediným príjmom invalidný dôchodok vo výške 360,20 eur mesačne. Následne opätovne vyčíslil svoje mesačné náklady, ktoré zahŕňajú nájom (146,69 eur), vyživovacia povinnosť na syna (70 eur) a dcéru (200 eur), platby za elektrinu (20 eur), internet a telefón (29,68 eur), lieky (30 eur), ošatenie a hygienu (20 eur) a stravu (130 eur). Vysvetlil, že odstupné vyplatené pri skončení pracovného pomeru použil na splatenie dlhu za osobné auto, ktoré v súčasnosti využíva na návštevy zdravotníckych zariadení a v iných nevyhnutných prípadoch. Ďalej dokladoval zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť, ako napríklad jednorazovú platbu za vyšetrenie u ortopéda vo výške 170 eur a náklady na kúpeľnú liečbu, kde za prvý pobyt uhradil 273 eur a za druhý, ktorý sa predĺžil a trval až do 23.03.2025, uhradil 143 eur. Argumentoval, že jeho zdravotné problémy sú dlhodobého a vážneho charakteru, pričom poškodenie krčných stavcov je doživotné a nenapraviteľné a predpoklad liečby zranenej nohy odhadol na 2 až 3 roky. Ani jeden z týchto zdravotných problémov podľa neho nebol spôsobený úrazom z povolania. Zdôraznil, že na základe jeho zdravotného stavu, doloženého lekárskymi správami, nie je možné, aby bol prijatý do pracovného pomeru. Na záver zhrnul, že od 01.05.2025 budú jeho náklady výrazne prevyšovať jeho príjmy, a preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka a uviedla, že s jeho návrhom nesúhlasí. Uviedla, že od posledného rozhodnutia súdu zo dňa 03.10.2023, kedy bolo výživné určené na 150 eur k rukám matky a 50 € na účet maloletej, otec zmenil spôsob úhrady výživného, keď od 01.09.2024 posielal otec celú sumu 200 eur priamo na účet dcéry, a to na základe jeho výčitiek, že matku živiť nebude. Matka konštatovala, že otec platí zvýšené výživné 15 mesiacov, no za ešte kratšiu dobu stihol prísť o prácu a stať sa čiastočne invalidným dôchodcom. Namietala splatenie motorového vozidla z odstupného, keďže k jeho kúpe došlo už v roku 2023, pričom zdôraznila, že vyživovacia povinnosť má mať prednosť pred splácaním záväzkov otca. Upozornila, že k poslednému zvýšeniu na sumu 200 eur došlo formou rodičovskej dohody zo dňa 03.10.2023 schválenej Okresným súdom Senica, rozsudkom č. k. 24P/12/2023-7 zo dňa 03.10.2023 z dôvodu zvýšených výdavkov dcéry po nástupe na strednú školu v Ivanke pri Dunaji. Argumentovala, že dcéra je len v druhom ročníku a je predpoklad, že jej náklady sa budú ďalej zvyšovať, nie znižovať. Matka konkretizovala nárast výdavkov maloletej. Uviedla, že poplatok za internát sa od 01.01.2025 zvýšil zo 60 eur na 70 eur mesačne, k čomu sa pridružujú náklady na stravu, cestovné vo výške 40 eur mesačne a ďalšie školské potreby. Zdôraznila, že dcéra dospieva a jej nároky na primerane kvalitný život a štúdium narastajú. Vyjadrila názor, že otec mal možnosť myslieť na budúcnosť a založiť dcére sporenie, no namiesto toho hľadá spôsoby ako sa zbaviť zodpovednosti. Ďalej sa vyjadrila k tvrdeniu otca o nedodržiavaní dohody o styku s maloletou. Uviedla, že dôvodom obmedzenia kontaktu je správanie otca. Opísala situáciu z apríla 2024, keď jej dcéra o polnoci volala s prosbou o odvoz, pretože otec bol údajne agresívny a pod vplyvom alkoholu. Spomenula aj prípad, kedy dcéra musela v krčme zaplatiť otcovu podlžnosť, a incident, pri ktorom mal na ňu otec zdvihnúť ruku a vyčítať jej zlú výchovu, čo bolo pre dcéru poslednou kvapkou a dôvodom, prečo s ním momentálne takmer nekomunikuje. Matka upozornila na zlý zdravotný stav dcéry, ktorá je od piatich rokov celiatička a osoba s preukazom osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Uviedla, že dcéra je od septembra každý mesiac chorá a pravidelne navštevuje imunologickú, gastroenterologickú, ortopedickú a očnú ambulanciu. Ako nový a výrazný náklad uviedla stomatologickú liečbu v Holíči, kde dcére v marci 2025 nasadili fixný strojček. Doterajšie platby predstavovali sumy 30 eur, 90 eur, 110 eur, a v marci ďalších 275 eur a 35 eur, pričom každá

nasledujúca kontrola počas dvoch rokov bude stáť približne 30 až 80 eur. Matka opísala aj svoju vlastnú situáciu. Je na plnom invalidnom dôchodku, ktorý od 01.01.2025 predstavuje 446,60 eur, trikrát do týždňa podstupuje dialýzu a má aj ďalšie zdravotné problémy, ktoré jej nedovoľujú zamestnať sa. V závere svojho vyjadrenia vyslovila nesúhlas s návrhom otca, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Otec v odvolacej replike k vyjadreniu matky zotrval na svojom odvolacom návrhu. Uviedol, že si aktívne hľadá prácu, no zatiaľ sa stretáva len s negatívnymi odpoveďami. Vzhľadom na svoj zdravotný stav sa považoval za momentálne a aj v blízkej budúcnosti za nezamestnateľného. Konštatoval, že od júna 2025 už nebude mať z čoho platiť výživné v plnej výške. Odmietol tvrdenie matky, že sa o dcéru nezaujíma, a vyjadril želanie, aby s ním dcéra trávila čas určený súdom. Tvrdil, že dcéra s ním nielenže nechce tráviť čas, ale odmieta s ním komunikovať aj telefonicky. Uviedol, že matke na stretávaní nezáleží a dôležitý je pre ňu len pravidelný príjem výživného. Taktiež namietal, že nemá žiadne informácie o študijných výsledkoch a dochádzke dcéry, pretože mu matka mala výslovne povedať, že ho to nemá zaujímať. Pripustil, že dcéra chce tráviť čas doma a s priateľom, avšak podľa neho je ich sociálny kontakt úplne narušený. Ďalej uviedol, že počas spolužitia s matkou jej platil nájomné a hypotéku na byt v sume 10 000 Sk mesačne po dobu šiestich rokov. Argumentoval, že tento byt matka neskôr predala, no ani jemu, ani dcére nevyplatila podiel na zisku, ktorý mal byť základom pre sporenie do budúcnosti pre dcéru.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou, otcom (§ 359 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľ, otec použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP a § 62 ods. 1 CMP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CMP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne päť dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne a právne správny potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdiť, či súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, či správne a dostatočne úplne zistil skutočný stav veci a vec správne právne posúdil, keď zamietol návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej.

7. Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

8. Podľa § 78 ods. 1 prvej vety zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd uvádza, že nemal dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie pri odôvodnení jeho rozhodnutia. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými okolnosťami podstatnými pre jeho rozhodnutie a dostatočne vysvetlil dôvody, pre ktoré návrh otca maloletej zamietol. Rozhodnutie bolo presvedčivé a odvolaciemu súdu dávalo možnosť sa i len obmedziť na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009

a pod.), čo súd prvej inštancie v rámci svojej argumentácie naplnil. Pre potrebu vysporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné.

12. Otec v odvolaní namietal, že jeho príjmom sa od 01.05.2025 stane výlučne invalidný dôchodok v sume 360,20 eur mesačne. Odvolací súd sa v tejto súvislosti stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že skutočnosť, že otcovi bol priznaný invalidný dôchodok, síce predstavuje zmenu pomerov na strane otca maloletej, s ohľadom na všetky okolnosti nie však takú zmenu pomerov, ktorá by mala za následok zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, teda rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 24P/12/2023-75 zo dňa 03.10.2023, ktorým bola schválená dohoda o výške vyživovacej povinnosti otca maloletej. Miera poklesu schopnosti otca vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravým človekom je podľa rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku 50 %. Nepochybne to teda ovplyvňuje schopnosť otca zabezpečiť si príjem prácou a malo to aj za následok ukončenie jeho predchádzajúceho pracovného pomeru na pracovnej pozícii „strojník zemných strojov“. Práve v dôsledku tejto zmeny zárobkovej schopnosti bol ale otcovi priznaný invalidný dôchodok vo výške 360,20 eur mesačne a práve tento dôsledok minimálne sčasti vyrovnáva rozdiel v príjme, ktorý mohol otec do invalidity dosahovať, a aký môže dosahovať pri znížení miery schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Tvrdenie otca, že je nezamestnateľným, v konaní nebolo nijako preukázané, dokonca pokiaľ ide len o zdravotné ťažkosti spôsobené algoneurodystrofiou syndrómu, tam možno v očakávaní plynutím času v rozsahu niekoľkých mesiacov plnú záťaž, ako vyplynulo zo zistenia súdu prvej inštancie.

13. Odvolací súd však upriamuje pozornosť na príjmové pomery otca, tak ako boli zistené súdom prvej inštancie. Za obdobie mesiacov september 2023 až august 2024 otec takmer nepracoval, dosiahol v tom období z pracovného pomeru v súhrne 1.529,86 eur netto, v októbri 2024 bol s otcom ukončený pracovný pomer a bola mu vyplatená suma (s odstupným) spolu 3.581,70 eur netto. Za to obdobie mesiacov september 2023 až september 2024, v ktorom bol prevažne práceneschopný, dosiahol okrem príjmu od zamestnávateľa príjem z nemocenského v sume v súhrne 8.521,70 eur. V októbri 2024 bol otcovi s účinnosťou od 02.05.2024 priznaný invalidný dôchodok vo výške 360,20 eur mesačne, ktorý mu bol aj spätne doplatený. Potom, ako bol s otcom ukončený na začiatku októbra 2024 pracovný pomer u pôvodného zamestnávateľa, uplatnil si nárok na dávku v nezamestnanosti, ktorá mu bola vyplácaná už v čase rozhodovania súdu prvej inštancie popri invalidnom dôchodku v mesačnej výške pohybujúcej sa okolo 860 eur s trvaním nároku do apríla 2025. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že priemerný mesačný príjem otca sa po tom, ako uzatvoril v mesiaci október 2023 rodičovskú dohodu, ktorou sa zaviazal prispievať na výživu maloletej od 01.12.2023 v súhrne sumou 200 eur mesačne, nielenže neznižil, ale po celý čas od začatia konania do rozhodnutia súdu prvej inštancie bol v priemere mesačne dokonca vyšší, ako príjem cca 940 eur mesačne, ktorý bol zohľadňovaný pri schvaľovaní rodičovskej dohody. Možno v tejto súvislosti len súhlasiť s argumentom matky, že otec mal pri vyplatení odstupného (v októbri 2024) tento príjem použiť predovšetkým na plnenie svojej vyživovacej povinnosti, ak však z neho vyplatil vlastné záväzky z úveru, išiel tak proti zákonnej dikcii, ktorá prioritizuje výživné na maloleté dieťa pred inými výdavkami rodiča. Otec teda mal po celé skúmané obdobie dostatok peňažných prostriedkov, aby pokryl nielen svoje výdavky, ktoré podľa jeho vyčíslenia (bez zahrnutia výživného na maloletú, avšak už zahŕňajúce však výživné na jeho druhé dieťa) predstavujú sumu 446,37 eur, ale zároveň mu zostal dostatok finančných prostriedkov, aby si mohol riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej, ku ktorej sa sám rodičovskou dohodou zaviazal.

14. Neobstojí ani otcov argument, že po strate nároku na dávku v nezamestnanosti (od 01.05.2025) by už otec nemal mať dostatok prostriedkov na úhradu vlastných výdavkov. V konaní nebolo preukázané, že by sa otec aj po 01.05.2025 musel spoliehať len na príjem z invalidného dôchodku. Dokonca nebolo preukázané ani to, že by jeho aktuálne zníženie schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť malo byť trvalé. Možno však na základe vykonaného dokazovania uzavrieť, že otec má pri vynaložení primeranej aktivity možnosť nájsť si vhodnú prácu a má priestor, aby si zabezpečil minimálne príjem zodpovedajúci výške priznaného dôchodku, teda sume okolo 360 eur mesačne, čo by nielenže zodpovedalo aktuálnemu 50 % poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, postačí to aj na pokrytie tak otcových vyživovacích povinností, a aj na pokrytie ním vyčísľovaných výdavkov na uspokojovanie jeho vlastných potrieb.

15. Argumenty otca o tom, že s ním dcéra netrávi dostatok času, resp. že nemá o nej dostatok informácií, pokiaľ ide o školu a študijné výsledky, prípadne odkazovanie na obdobie spolužitia s matkou maloletej roky dozadu, keď ešte viedli spoločnú domácnosť, poukazovanie na to, ako sa v tom čase podieľal na úhrade nákladov, neboli spôsobilé prívodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, prípadne jeho

zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Maloletá mala v januári tohto roku 17 rokov. Pri tomto veku je otec tým, koho úlohou je vyvinúť aktivitu smerujúcu k obnove a prehĺbeniu vzťahu s ňou, ak o to má úprimný záujem. Samotná skutočnosť, že sa tento vzťah optimálne nerozvíja, otca nezbavuje vyživovacej povinnosti zodpovedajúcej jeho schopnostiam a možnostiam. Aktivitu má otec možnosť vyvinúť aj k strednej škole, ktorú maloletá navštevuje, aktívne sa o ňu zaujímať, prípadne navštíviť rodičovské združenie, zistí tak potom aj to, aký má maloletá v škole prospech aj akú má dochádzku. To, že tieto informácie nemá však taktiež nie je dôvodom na zníženie jeho vyživovacej povinnosti. Už vôbec nie je dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti to, ako rodičia maloletej pred mnohými rokmi, v čase, kedy žili v spoločnej domácnosti, spolu hospodárili, prípadne, ako sa po rozchode vysporiadali.

16. Vychádzajúc z uvedeného tak odvolací súd uzavrel, že v preskúmvanej veci odvolacie argumenty otca neboli spôsobilé prívodiť zmenu odvolaním napadnutého rozhodnutia, pretože závery súdu prvej inštancie, ku ktorým dospel vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, sú dostatočné a správne, a súd vec správne právne posúdil. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok za použitia ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny a spolu s ním aj odvolaním dotknutý závislý výrok o trovách konania.

17. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle § 52 a § 57 CMP v spojení s § 396 ods.1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Účastníci konania si nárok na náhradu trov konania neuplatnili, toto konanie je vecne oslobodené od platenia súdnych poplatkov, pričom súd nezhliadol žiadne dôvody hodné osobitné zreteľa, pre ktoré by sa mal odkloniť od generálnej klauzuly mimosporového konania.

18. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).